

ב"ה

אין ליכט
פון תורה

ספר

ארחות חיים
להרא"ש זצ"ל

לשון הקודש ויאידיש

593

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק.
שנת תשנ"ט לפ"ק

געהש'ית

ספר

ארחות חיים

זה הספר חברו

**רביינו אשר אביו של רביינו
יעקב בעל המטירם זצלה"ה**

והמה דברי תוכחת מוסרים, כאשר עיניכם
תחינה מישרים, מאירים לארץ ולדרים

זוקני בעל התוספות יום טוב חלקם
לשבעה חלקים כדי להקל על הקוראים

בלשון הקודש ואידיש

נדפס בחק לישראל סוף פרשת תולדות

יזצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין י"ז

אֲדֹנָה חַיִם

הה הספר חכמו

רביינו אשר אביו של רביינו יעקב בעל הטרורים זללה.

וזה מה דברי תוכחת טמיים. כאשר עיניכם תחוינה משלדים. מאיריים לארץ ולדריהם:
זידרא כי טוב. והנון מודרך יום טוב והוא בעל זוטיפות יום טוב לאחלה שבעה כי לא יכול

- על זקורותיהם ואות לאמר חילך אעד דבר יום ביזמו בקתרות אעד הדת אביד אדים הלא קח ויבא
- ונגד זומר פורה ברוך שאמור אמרי ש嘲ועט מטעופים בצעירות ומטעופים בחולן שיקומו או החון ויאמר בכל רגע
- אתה עט כל קצחות: זההנו טר ארחות חיים לטסר דק לישראאל כדי שכל אחד נס סאזור חות

ב' יומם דבר יום ביזמו ילמד שערו שלו גובל האומות לרבי הספר הזה ישיג ארחות חיים.

יאלה הדברים שיתזר בהם לטרם ימוקשי מות ולאור באור החיים:

ל' יומן ראשון

(ג) להזכירן מן הנטה בתכנית הריזוק. (ד) וכן מן התנויות. (ה) וכן מן השק ותובב. (ו) וכן מן הלוואות. (ז) וכן מן הרכילות. (ח) וכן מן הכלום. (ט) שיזור ממכשול הנדרים ומאנונאותם הביריות הן ביטוןין זה ברבים ומקרים מסוימים. (ט) שלא יטפר לשון הארץ ושלא יקראנו בכוויו שכינויו אחריהם אם לא יהוה נזכר ונזכר בשמו. (י) שלא יטפר לשון הארץ ושלא יקבר. (ט) ושלו אסורה לו. (ו) צב עם וושבי קרנות ולא בישיבת בני בגמיה של עמי הארץ. (ז) שלא יטפל משוחות בדור שאמור עד שישיטים תרמלה לחות ולא בעוד שיש"צ חז וטופל התרמלה א"ב "בדבורי תורה") או בדור מצוה או לרחת טולות והחזור שלום. (ט) שלא ידבר בקראות ההלל ולא בעוד שיש"צ קורא תורה. (ט) שלא יאכלות בעלי בתים של כותמים ולא של פלטר א"ב לא יזרום לו של ישראל. (ו) שלא יסעו בஸעודות ורשות (כפי מה שבתובע עוד להלן במיטן קב"א). (ז) שלא יטוח שורה בטללה וווער ללמד בלילה עד שישן מתק רבי תורה ולא מתק שורה בטללה. (ט) שלא יכנים עצום בספק

ארחות חיים

השכה ויהיר בנו על שמירת שכת ויקרים להחטף ערוב שכת הפלת מנהה כדי שיקבל עליון השבחת מבצעי". (כ) בשינויו עת הפללה משלש הפלות שכיבום יניח כל עסקיו וחתפלל, וראש כל הרקרים שיימושו את עניינו מכל דבר שאינו שלו. (כו) אל ידבר בין נטילה לרברכת המוציאו ויקרים שלום לכל אדם. (ככ) לבך אה בואה שהשביע גפש שוקקה. ואם קיללווה בניו ארם או יהרתוו אל ישיב להם דבר אלא יהא מן הנעלבים. (כג) ולא יציא לדבר מהר ויתרחק מן השבשות ומן ההגרדים כי בעון הנדרים בגנים מתים. (כד) ויתרחק מן השחוק ומן הטעס כי סבלבל רוחו וועחו של אדם ושיעבור התמיד ליווצרו באהבה ושללא גינוי ברע לשעת מענין זהה התקנה. (ככ) לאשזב את זה, בכל לבך וככל נפשך וככל מאורך והסכם באמך את זה, אליך בכל לבך ונע, למפור נזפרק וממונך על קדושותך ובזה הקיים בעצמך דברי המשורר כי עלייך תוננו כל הווים. (כו) לבתווא בי' בכל לבך ולהאמין בהשנתהו פרטיה ובזה הקיים בכלך היהוד השלים בהאמן בו כי עינינו משפטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש וכובוזן לך וחוקך כלויות כי מי שאינו פאמן אשר הצעירץ פארץ מצרים אף באגבי יי' אליך אין פאמן ואין יהוד שלם כי געה פגנות ימדיאל על כל העובדים וזה יסוד כל הקיומה בולם:

לזום שני

(כ) להרחק מגואה ובעם ונער ביציר הרע המשאיר ללבנה ברוכבי לבך ואל שיאיר כי דרכיך זך וישראל
(ה) מדבר שקר תרחק ואל הוציא שם שיטים לבטלה ולא במקום מושך. (ז) והסר מפרק
משעננה בני אדם והצנע ללנת עם בוראך ואל תשיט וזה בסמל כי זאת תחלה עבורה עבויים ופור

יום שני

כדי בקען מיל' רערוייטערערן טוין זיך גראַפֿעַטִישׂ אונט געפּן, דאס
זאלקסט אַנְטֵלְיִינָן אוֹלֶךְ צְבָם נְצָרָה קְרָעָה וְאָמָר עֲרָבָדְדִּיךְ
און דָו אַנְקָסְטָן גְּזִין אַיז לְזִיגְעָן קְוָמָן בְּזִין בְּזִין בְּזִין בְּזִין
זאלקסט דִּיךְ גִּיטָּס זָאוּן אַבְּרִידָן אָז וְזִיגְעָן גְּזִין גְּזִין גְּזִין.
כחן דָו אַנְקָסְטָן דִּיךְ גָּרָרָה נְיִיפְּרָעָן אָז אָז אָז אָז אָז.
זאלקסט גִּיטָּס אַרְטְּבִּירְיָן זְעַמְּטָבָעָן תְּזִין קְהָמָטָבָעָן תְּזִין
אַרְטְּרָזָן זָאוּן בְּזִין, אָגָּז אַלְלָא בְּזִין זָאוּן זָאוּן זָאוּן.
זאלקסט גִּיטָּס אַרְטְּבִּירְיָן זְעַמְּטָבָעָן תְּזִין קְהָמָטָבָעָן אָז
אַרְטְּרָזָן זָאוּן בְּזִין, אָגָּז אַלְלָא בְּזִין זָאוּן זָאוּן זָאוּן.
זאלקסט גִּיטָּס אַרְטְּבִּירְיָן זְעַמְּטָבָעָן תְּזִין קְהָמָטָבָעָן אָז
אַרְטְּרָזָן זָאוּן בְּזִין, אָגָּז אַלְלָא בְּזִין זָאוּן זָאוּן זָאוּן.

אודות ציון

ספוגן באשר הוא רצונו כי בידו למלאות חסרונו ולתת טרף לבני ביתך. (ט) רע את אלה אביך ורביך באמוני זדק תשקל ולהין זדק היה לך ויקל בעיניך הוצאותיו סמווך מהצעאה דרביך ופיך אל יסח להוציאך ורב עך עד אשר תשקלתו באמוני שלך. (טג) והוא על עונתיך עבר ובוכר אל חסר, והברון ציון וירושלים בשברון לך נוראנה ובאננה וברמאנן. (טג) בכר או יום הטמות הנמנית וצדקה להריך חנן ושים בנין עיניך שני אלו תמייר והיו מומנים לך ליום החירות וממשתק ברעמהה תופטה יובלהן עזינגן מורי וכוכב חודת רבוי יוחנן זל. (טג) חבר טוב הה ליראי י' החיבור נחרטך ומחברת פעולין און הרחק, ואחותה המוכיהרים. (טל) טוב ויישר לך להמעיט בעיני פועלותיך תחביבים להנרייל פשעיך ולחדותה הסדי נוראך יוזיך מבטן נורון אבל בעינו ולא תהה משמש עט לקלבל פרט בעשותך מצוחיו. (טג) יומם ולילה זכרו מפקך אל ימוש, שכבר השנה באהבו, ובקוטך ובחלוקת חמוץינו, והקיות בו תשעש, והוא יישר אורחותיך. (טג) כוון בתפלתך כי תחפהlia היא עברות הלב ואם בך RIDVER לך ולא מלבו הלא יזר לך ומה העשה טפה סרווה לפניו מלכו של עולם ולא תהה כי עבר שפכו לך מלאכה נכברת לטבחו וחבלה ואיך עמדו לפני המלך, וימה טוב לבקש טליה על אמרך סלח לנו בלא כונה, ואם אי אפשר בכל התפלות ברכבה ראשונה של שמונה עשרה ופסוק ראשון של קרייאת שמע אל חסר כי לא יציא ידי חובה התפללה טי שלא טון בהם. (טג) למד פרשיותיך עם הצעור שנים מקרא ואחד הרכנים ופי רשי זל ותדרקר בנו

ארחות חיים

כשהר תוכל וכן יהיה לך בוגר מכובד בדורות טוינה ונוטנין עליה שבר אין לך מרה שבחה הימנה ותונן ותמלודור תורה כנבר בולן;

ל'וים שליש

(ג') מכל מabal' אשר יאכל ומכל משקה אשר ישנה אל תהיה בלא ברכה תחולה ומורה וכוכו בה כאשר חוכל וכמה ראנך בשתו כור את יי' והטגר עיניך כי מרוי דברך בו אל תהי באתמור בפיו ובשפתוני בברדיוני ולכון ורחק מטמי. (ה') נטול וידין להפללה ולאכילה ובוית צאתק לזרעך ברך אשר יוצר ועל נטילת דדים לא חברך אם לא נקחנות או שפשתות ותרציה להתפלל מיד או החברך אשר יוצר ועל נטילת יודים. (ו') גנליים העשוה לך על ארבע כנפותם כסוטן זוכור לקדיש עצמן בכל דבריך והווינו צנעוں בכיתת הכסא ועם ביתך כי אפי' שיחה קלה שבין איש לאשותו עתיד ליהן עלייה את הרדין ואל תנגה עצמך בקהלות ראש ווייה טורה שיטים עלייך והשמר מלחתכל באשה יאפילו פונוי, ומזווחות על פהחי ביזיך אל יחוינו. (ז') סוד אחר אל הנל גם את הדברים אשר ידברו לפניך שלא על דרך סוד טמנם בקרב לך גם אם השטענו מאחר אל תאמיר כבר שמעתי זה ומשוכבתה חיקך שמר פהיה פיך. (ח') ערכ וכובוק וצזרום שמור הדעתים הקבועים לתפללה ופתח לך לך שעוז האחה קדרם תפלה והווינו והיר שתהיה מעשרה הראשונים ואל תרבר שיחה בטלה בבזות הכנסת והפלין לע' הראש וועל זועך אל יחוינו. (ט') פלים מעגל גליליך ליישר עצמן ברדך ביגוני במאחל ובמשחה ובבל מרווח' ואל תח' ימיין ושמאל' ובידיבורך ובתוכברת פנים עם האמונה וודוף אחר השלים. (י') קבע עתים להתורה קודם איכילה ושכיבנה ורכבתם בס על שלחן והוורת

ארוחות חיים

באנשי ביזק לזרוינט על פי התורה בכל מזרבים הזריכים אזהרה לשומר פירם מלzechall ני
חולת ריטע של ארם קבע עתים לתורתה. (מג) שמח בשפטך תוחחת בזמאן שלל רב החוכם להבב
ויארבך כי בובה תוכחת מעליה מהאהבה מצוחית ולטמיחים ינעם. (מג) בהרחה מעשך תבט סופה
זרוי מהשב הפיך מצוה כנרג שבה וישבר עבירה בגנד הפסורה כי החכם עניין בראו. (מג) הזוד
שלא חסמרק בלכבר ושבע עצה וככל מטור והנאה דרי לעשות כל מה שטומל עליך לעשרות ומכל
נשמר נצור לך. (מג) אל הקום כבמתקן כאיש עצל כי אם בוראות כדי לעובד לייזך. (מג) אל
הארח לוין כהורה אל בית התפלה ושתורת רגיליך פן יהיו מטוגנות אל השדים לך אהורה בשתע
ההשלה והדבון לבך לייזך. (ג) אל תרבר בלענין שפה ונולשן אחרות כל עת שהחונן מתפלל
תעה אמן. (ה) אל תגשה פגיעה הבות שתוכא פהאום ותווכור מעמד הרין. (גג) אל תטעטק
במצאות כי לבל פרום אל גנטה מז העונש רם עבר סדרת:

ל'ו'ם רבייע

(ג) אל תתרשל במצבות אם בא לך ותעננה לש"ש בלי אישור. (ה) אל תתעצל בברכת הלגנון שם לא יכו ירושאל אלא להזכיר פניו שכינה בכל חורש דים. (כ) אל תעשה דבר שלען הביריות שודרכם להעליהם הטובות ולגלות הרעות. (ו) אל תקללה אביך ואמך ועל הצער אותם בברות בניי בילך כל יטדים. (ז) אל יהיו פניך צוותם ננד עוכרים ושבים וקבל אוthem בפוגעים. (ט) אל תשכח להעניק לזרע צדקה ולעשות לוייה לום ותוחנמתם ברבאים. (ע) אל גשיט

יום רביעי

ארכוֹן חַדְשָׁה

אשותם

לידם חמיש

הנתק נזקן מארך ורץ במקומם, וזה כוונת ציון ירושלים, וזה שום זה עטוף
בצדוק פאחים, ואלטאות ווישטן זו סחורה, וזה גראם ווישטן, וזה
הנתק נזקן מארך ורץ במקומם, וזה כוונת ציון ירושלים, וזה שום זה עטוף
בצדוק פאחים, ואלטאות ווישטן זו סחורה, וזה גראם ווישטן, וזה

יום חמישי

ארתות חיים

ואם ובהר ואפיו עט שמי נשים. (ג) אל השבח אשה ביפה וכוכב מעשיה יאשרוה השומעים. (ה) אל תחת הפסארת לעצם ואל היקר נפק בעיניך וחטפין אותה עצמן. (ק) אל תבחל מעשיך. (ט) אל גרבנה לדבר בדברים הפטולין ובלא נוק כי אם בקצר לשון. (קנ) אל תרעיף ייך לknותן לך חבר נאכט ואסטר אהנו ואל האברתו יט' מובן:

לינן מושפע

(א) אל תפתח את חברך בנסיבות חילוקין וכחגיגות ואל תטרוף בלב ולכ. (קז) אל הטעים לשות אדם כי אין אדם שאין לו שעה. (קח) אל התהבר לאדם רע וחוטא וכעטן וכטיל פון תבאי' כלימות עלייך. (קנ) אל העלה ברעריך לנץ' את האכם כי לא הרבה על חכמתך חכמה. (קמ) אל תהייקפן לרבר טועט נגר שום אדם מוחלקת שנאים על הנם. (קמ) אל חייו להוות לדעת הסתריהם שבין אדום לאחריו וודרב המבotta מטמך. (קמ) אל תעש' בסתר מה שתהבייש לעשות בגלויא ואל תאמר כי רואני. (קנ) אל תהשיך עין למי שיבא להתנצל לפניו אם אתה וasm שקר. (קוו) אל חטמו עלי' שתנה בשור וודם ותעבור לבקש מוגעתיך. (קכ) אל יחי ממון שלך חביב לך יותר מונפק כמו עברו על המכס וולכת חזיה. (קמ) אל תחן בלבך קנאהשו הייא חוליה רעה שאין לה רטואה. (קיז) אל תחריל לשבע על גופך נאפיק על דבר אתה. (קטו) אל תזירר לעשות תשובה שלמות ולבקש רפואיחה חולוי נפשך. (קמו) אל העטול לדורח ואל תשמע דבריהם. (קנו) אל הכנת שם עז לחברך כי המבנה שם לחברו אין לו חלק לעווה"ב. (קנו) אל תבטח בעשרך כי הבוטח בעשרו מלקט שנאנאים ויבטל תחת שנאנאיו. (קיט) אל תהי סרבן אל אנשי עירך ובטל וצונך מפני רצון אחרים. (קכ) אל תרגיל עצמן לאכול חוץ מכירך עם קיבוץ הרבה שלא לסעודות

יום שישי

ארכוס היזם

מזהה. (קכ) אל תרגיל גוף להשתבר מין פן תהיה מנונה והונבל את פיך ותחרה. (קכ) אל תחביע באשך ואמ רוחקת אותה בשמאל קרב אותה בימין בלא איירור. (קג) אל תבבה את אשך כבבר אוורה וטירינה מן החטא. (קג) אל זהה רינל לישב עם תלמידים פחוותי הנפש פן ייחטאך. (קגי) אל תחצצל לבקש הכמה והויר את חברך בסתר ודרכ בבוד. (קכ) אל תדבר בלא עוז ונדרבר שאין בו חועלית ושומר פתח פיך. (קכ) אל תדבר עם מהלול וסמנועו שלא קבל דבריך כייבאה אותך. (קכ) אל תדי כפי טובה ובכבר כל מי שפהח לך פתח לבקש ר' ספוקר. (קכט) אל תחטזיא מפרק דבר שקר וכוב והנה נאמן לכל אדם ואפליו לנכבי. (ק) אל תעטצעל להקדים שלום לכל אלם ואפליו ללבך מפני רביב שלום. (קג) אל תרגיל עצמן לעסוד כי אם אצל חכם שפצע

וְהָאֹין דְּבָרִין :
וְלִילֵג הַבְּנָתָה אֲשֶׁר הַפְּנֵי חָרָב וּבְנֵי אֲשֶׁר גַּעַל :

ל' ים השבת

בכל שבע שנים מקרא אחד ותרנום ופי "רש" זל. (ט) שיקרא אנרגה ההשובה שחבר רכישת
ההשפעה ועל גנטילת חיים ועל ברכת הנחנן. (י) שיפרע החטיך בכל שני. (ט) שלמוד הרשות
ולענין אהבתו לכהנים שלום בין איש לאשתו ובין אדם לחברו. (ט) ישיתר את בני ביתו על
עדין אה חברו לבן וכות. (ט) שמחול בכל לילה קודם שישן כל מי שחטא לבדרים.
(ט) שישתול להганים שלום בין איש לאשתו ובין אדם לחברו. (ט) ישיהר את בני ביתו על
זרכיה נאמן במשוא ובברנו. (ט) שניבן לומדי תורה בכל יכלתו. (ט) שיזוכי את עמיתו ולא ישא עליו חטא.
וברבונו. (ט) שיכבד לומדי תורה בכל יכלתו. (ט) שיזוכי את עמיתו ולא ישא עליו חטא.
בכל שעיר ביחסו המחויבים במוחה. (ט) שיקבע עתים לhorah. (ט) שריה נאמן במשוא ובברנו
והחלה ביזו. (ט) שיתן מזד לזרקה אשר תשים ידו ובוכוף כל חדש ובוכוף כל שנה וזה
זהורי. (ט) שיחפהל שבד ובוקור בכל يوم עם העצבור. (ט) שינוי תפילין בכל יום. (ט) שיקבע מוחה

טוטה המשוגע

ארחות חיים

וונה ז' בשבוע שיוול ראש השנה להיות בתוכה. (ז') שיקב עשרה שלושה בכל שבת אשר מוגה. (ח') שיבגר הא השבת כברכת ה' אלהו אשר נתן לו. (ט') שייערך שלוחן בכל מזאוי שבת ויאכל אפלו רבר מوط. (כ') שיטיע לחבו בכל מה שיצטץ בגנו וברבוריו. (כג') שירודה בכל לילך קורם שישין מלבד הלילות שהן אסרוות בהכפר ובתענית ותחאלל על עונותיו ועל אורך גלותינו ועל חורבן בית המקדשנו ותפארתו שיבנה ב' ב'. (ככ') שייעשה יום אחד תענית בכל חדש בזעם שקורין בתורה ואם לא יכול להתחננו יין שני פשיטין לזרקה. (כג') שקיים בהזען לכלל חיישיו האמורים בו הוא יערחה', יהרבב בגבוכות וברגוואו לפניו: סליק

סליק מעשו הטובים כי היא עבדת ה' יתברך הנברחת והרצiosa לפני:

תפללה על הנפטר אשר תלמיד

אגא " מלא דוחמיט אשר בירך נפש כל חי וווח בשר איש, יהיו נא לאצון לנצח תורהנו וחפלתו. בעבורו נשמה (פלוני) וגסול נא עמו (עמה) מוחדר הגדרל למותה לו (לה) שער רוחם, וחדר ושערו נן עדן ותקבל אונו (אותה) באחבה ובחבה ושלחה לו (לה) מלackyין הקדושי' התשווים חוליכו (לחוליכו) ולהושיבו (ולחשובה) תחת עץ החיים אצל נשמות האצטיקום והצדיקות הטריות יהסירות ליתנות טווע שבינתך להשביעו (השביעיה) בטובך החנון לאזריקם, והונגה יונוח בכרב במנוחה כבירה ובשתחות שלום, ברכתייך יבא שלום יגוחו על מצבאות חולך ניכחו, וכחיב יעלו הדרים בכבודו וריגנו על משכבותם, וכחיב אם השכוב לא תפחד ושכבת ערבה שתרק. ותשמר אוטו (אותה) מהבזם מוסרה ומלעה ותסחול לו על כל פשעיו (לקבטה), לה על כל פשעיו (לקייבתך), כי אין ארט זיקיר באין אשר יעשה טוב ולא חטא, וחכמל לו כי כוותיו וזרקתו אשר עשה (לקייבתך), לה צוותיה ואזכורייה אשר עשתה (תשפיע לו מושמותך לדשן עצמותיו (לנקבנה), לה גנשותה לדשן עצמותיה (בקבר טובי הצעון לצדיקים, ברכתייך מה בר טובי אשר צפנת ליראך, וכחיב שומר כל עצמותיו אהת מנהג לא נשבר, ויאכין זכרון לך (לקייבתך, ותשפיעו) בטח בוד שאנן טמחר רעה, ואל יראה (טראה) פני ביהנמ, ונשפטו (ונשפטות) נאצ' זכרה בגין תמי', ולתמי'ו (ללהתייהה) בחרחה הטעמים שם כל טמי עטף יראאל רחחים. אמן'

תפלת לאמורה קודם קריאת התנ"ך

לכם יחד קורשו בריך הוא ושבנתה ברכהו ורוחתו ליהודא שם י"ה ביהודה שלם בשט
כל ישראל ולאקמָא שכינָתָא מעפְרָא הרני קורא בתורה שהיא בוגר תפארת דעריך אנטפָן
שכו נ' ב' כלָם דן' בחניות נפש יהו'ה כלִי החיצון רוחש. י' ה' יהו' יהוה כלִי אמציע' דרכָה.
יריד הא ואו הא כלִי פְנַי' דגשמה. וכחינת אוותות מקיפס שם ייחודה היה'ה' בנקורת חולם
לעשות לה מרכבה. ויהי רצון מלפנֵי י' אלהי ואלהי אבותי שתוכך ארת רוחני ונפשו שייהיו ראוים
לעוזר מניין תחאן ע' קריית התורה הזאת ואל יעכָב שום חטא ועון והרהור רע את קריית
התורה הזאת. ויהי נועם אדרני אללהינו עלינו ומעשה יידינו בוננה עלינו ומעשה יידינו בוננו.

תפלת לאמרה קודם קריאת נביאים

לשם יהוד קב"ה ושכונתיה ברחילו ורוחימו ליחזרה שם י"ה ב"ה כי הרא שלים כל ישראל ולאקמָא שכינה מעפרא הריני קורא בנכאים שהוא בגדר נצח הור ד"א שכחת ג' כלים של נ' בחינות נשמה צבאותם בעלי החיזון דנפש צ' צ'ב' צב' א' צבאות' בבל אמרצעי רוח יה"ה כל פנמי של נצ'ח אנד'ו' בלי פנמי של ה' ה' ב' בחינה נשמה בבחינה

תפלת לאומרה קודם קידוח נשים

אווזה מקרים שם חזיה היה של נזח יקוה ושל הוד יקוה נקדח חורייק יקבץ לעשוי
לו מרכבה והוא רצין מלפניך יהוה אלהי זאלאו זאלאו אבותי שתוכן את רוחך
ונפשי ונשכח לדורות טין התאן עיי קרייאת הנביאים האוא ואל יעצב שם חטא מעון וזהדר
דע את קריית הגבאים האוא. והוא נעם ארצי אללהנו עליינו ומעשה דינן בתגנה עליט
ומעשה דינו בונגה. ברוך י' לשפטם אמרן ז.

תפלת לאומרת קדום קריית כתובים

לשם יהוד קובב'ה השכניתה בחיהלו ורוחמו ליהודה שם י"ה ב"ה ביהודה שלים בשם כל ישראל
ולאkommen שכנטה מעפרא הרני קורא בכתובים שהוא בוגר יסוד דוד רזען ומילוט נוקבא
החויר שם שלשה טמות בבחינת שלשה בלבד נפש רוח נשבה שי"ן דלא"ת י"ד כל החיצן
דנופש שי"ן שי"ן דלא"ת י"ד בלה' אמרשי' דורות יאהונגה' בעלי פנמי' ובשם אל"ק
דלא"ת נ"ן י"ד כל החיצן ומילוט דנוקבא הדער ובחינת אורות מקיפן ז' וזה היה
יחידה דסוד וזה' א' גותה היה זהה של מלכות נוקבא דוד עידן אנטון ולעתות מרוכבה להם.
וזהו ועוד רצון מלפניך" אליהו אלהי אבותינו שתוכן את רוחנו ונפשינו שיהו ראויים לעורר טין נוקבא
ע"י קריאת הכתובים הללו ואל יעכ' שום חטא ועון והזרור רע אה קרי'ת הכתובים הללו. יהו
צעם ארבני אלהי' עלין וטעה ירדין בונגה עלין ומעשת דין כוננה. ברוך" לשלים אמרנו ואנו:

חבלת לאומרת קודם ליום משנה

תפלה לאומה קודם ליום הילכה

לשם חז"ד קוב"ה ושכניתיה ברכחילו וחו"ט יולזרא שם "יה כו"ה" ביחורא שליטים בשם כל ישראל
ולאקמאנ שבינא מערפראזרני לומד הלכה שהוא אוטויה ר' בל"ה לקש שס אדרני שהיא הבעל
העליזה בעשרים וארבע קושוט בלה כדי להברה בעבילה (וכשהוא לומד הלכה בסדר ערים יאטס
כך) והיעני קורא בסדר וודעם שהוא בחדר דונקנא רעדיר אנפין שבו שם אל' במלואו אל' לפ"ז
(וכשהוא לומד תלכה בסדר מועד אמבר) וחירני קורא בסדר מועד שהוא בגבורת דונקנא רעדיר אנפין
שבו ע"ל אבדותם (וכשהוא לומד תלכה בסדר נשים יאמר כך) וחרני בסדר נשים שהוא בח"ת
דונקנא רעדיר אנפין שבו שם השחת פ"א (וכשהוא לומד הלכ' במת' יוקין יאמר כך) והדרני בסדר
טיקון שעוזה בגבורת דונקנא רעדיר אנפין שבו שם ב"ט (וכשהוא לומד תלכה בסדר קדושים יאמר
כך) והדרני בסדר קדושים שהוא דונקנא רעדיר אנפין שבו שם ש' ש"ד ש"ז (וכשהוא לומד
הלה בסדר פחרות יאמר כך) וחרני בסדר פחרות שהוא ביסוד דונקנא רעדיר אנפין שבו שם
(על ליטראל צ"ב) ח"ג

תפלה לאומריה קודם לימוד הלכה

כמוכן' להעשות לה מרכבה . ויהי רצון מלפניך יי"א אלהי ואלקי אבויו שתונך את רוחי וגופש
שייחו ראיין לעורר טין התאן ע"י קריאת הלכה הואה ואל יעכ שום חטא ועון והרהור רע את
לייטר הלכה הואה . ויהי נועם אדני אלהינו עליו ומעשה דיננו כוננה עלנו ומעשה ירינו בוננו .
ברוך יי' לעולם אמן ואמן :

עוד ימוד יי' נכללה יכוין כסס יי"ח נזירוף ה"ג כוס

אהיה ביה נינה דינה תעיה נינה דינה מיה ייה ביה ליה מניה נינה סינה עניה פינה צינה
כיה ליה חזיה תעיה :

תפלה לאומריה קודם לימוד קבלה

לשם יהוד קוב"ה ושכינתיה בדורלו ורחימו ליתרא שם יי"ה בו"ה ביהודה שלים בשם כל ישראל
לאקומה שכינתא מעפרא הריני לומר בספר קבלה (פלוני) שהוא לנדר תפארת חזיר אנפין
יעולם האציגות שבו שם ט"ה כוה יוד ה"א וא"ז ה"א לעשות לו מרכבה . ויהי רצון מלפנייך יי'
אלחי ואלקי שהובך את רוחי ונפשי שייחיו איזום לעורר טין התאן על ידי קריאת כטר
וקבלה זהה . ויהי נועם אדני אלהינו עליו ומעשה ירינו כוננה עלנו ומעשה ירינו בוננו .
ברוך יי' לעולם אמן ואמן

משפט הקריאת

זה יהיה משפט הקריאת לעולם כשהתקרא פסוק תורה בין ביום בין בלילא תקרא הפסוק שני
פעמים מקריא ופעם אהת רגנותם אבל כשהתקרא נבאים וכתובים א"צ לקרות אלא פעם אהת
מקרא ופעם אהת תרגנותם ואם שכח או נאנס יום אחד ולא קרא הסדר של אותו יום אין לו תשלים
ביום שלאחריו אלא יקרא הקריאת של גנותו יום שהוא עומד בו ר"ל שאינו מתקין בקריאת של יום
השני מה שהוא לו לתיקן ביום שעיבר שהוא אין לו תקינה אבל לעולם כדי לתיקן מה שצדך
לתיקן ביום ב' ציריך לקרוא הקריאת של יום שעיבר תחלתו ואחר כך יקרא הקריאת של אותו
יום ואם לא יעשה כן נמציא מעוזות כל אותו השבעה והוא יכפר בערו . וכן אם איזע שבעה אחר
של שני פרשיות מחויבות א"צ לקרות באותו שבעה הסדר של שני הפרשיות אלא יקרא הסדר של
הפרשיה הראשונה שביהם . אבל אם אוירע שפרשה אהת נקראת בשני שבועות כנון של ב' י"ט או
בשלשה שבועות כנון של ב' י"ט ראשון של פסח ביום שבת לבני חוץה לארץ שנמצאת הפרשה של
אותו שבעה נקראת בשלוש שבועות או ציריך לקרוא בכל שבעה ושבוע מאותם השבועות הקריאת של

גותה הפרשה שלא נקראת עירין בשבת בזיכור :

נשוח דוקנאנא

ונמח בנותות פשטויות לאשר בא בפוד הר לכיזן בכל יום תק'ת עולם
על פי כתבי הקודש והאמתיים.

ישוד מלכות	נזהר הווד	עשיה תית הורה
ברזובים	גבאים	
כל פין יסוד דז"ה נמך שין דלה יוד. כל ימאנש חות שין שין רלח שין דלה יוד. כל פינש דונמא יארדונא. כל טמן טקען דז"ה א' א' א' א' א' ארצ'ן. מורות פלימות דגרא' טש ארצ'ן. יוד וו דגש רמלכטת תמה טקס זוז'ה:	כל פילוקט'ה דז"ה נמך צבאות כל ימאנש הווד צ' זב צבאו צבאו צבאות. כל פיטש גבאות לאט דזזה. כל מיטש דונמא חזד מושל מירוט פיטשים דער'ג טש דומע זז'ה זז'	כל פיטש חומרא דז"ה נמך יודה. כל ימאנש הווד י' זה יוד יודה. כל מיטש כמות יוד דא' זא' זא' מירוט פיטשים למאנש דז' זא' זא' זא' :
בריאה הלב		ציוויה משנה
יום ט' זרעים חסר מושא טווכ אל כלל לטקנו זרילה אל: יום ב' ט' מזעך גבורה גודע טווע גונכו אברטם: יום ב' ט' נשלים ח'ת מושא טווע מהך השתפה: יום ד' ט' נזיקין גזה טל וטוא טמאנש בם: יום ט' ט' קדושים חז נחיש טווע מאך כטבן: יום ד' ט' טהרות יסוד מושא טווע כטבר ש ש' ש' א' א' א' א' ארצ'ן	יום ט' זרעים חסר מושא זרילה זרילה המאנש כל כל אלף למץ אלף למץ: יום ב' ט' מזעך גבורה טלא זרילה זרילה אלוזום: יום ב' ט' נשלים ח'ת טלא וטוא טמאנש צבאות: יום ד' ט' נזיקין גזה טל וטוא טמאנש אל: יום ט' ט' קדושים חז נחיש טווע א' זרילה אל אלה אלוזם: יום ד' ט' טהרות יסוד טלא זרואה זרואה ש ש' ש' א' א' א' א' ארצ'ן	יום ט' זרעים חסר מושא זרילה זרילה המאנש כל כל אלף למץ אלף למץ: יום ב' ט' מזעך גבורה טלא זרילה זרילה אלוזום: יום ב' ט' נשלים ח'ת טלא וטוא טמאנש צבאות: יום ד' ט' נזיקין גזה טל וטוא טמאנש אל: יום ט' ט' קדושים חז נחיש טווע א' זרילה אל אלה אלוזם: יום ד' ט' טהרות יסוד טלא זרואה זרואה ש ש' ש' א' א' א' א' ארצ'ן :

אצליות

קבלה

כ'ל טאנש דמיון יסן ט' נכל יוד סט' יוד דא' זא' דא' .